

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΕΜΠ

Ουαί υμίν... (μια οφειλόμενη απάντηση)

Όσον αφορά στην απάντηση του συναδέλφου Παναγιώτη Τσανάκα, κοσμήτορα της ΣΗΜΜΥ, στην ανακοίνωσή μας με τίτλο “Δάσκαλοι ή «παιδονόμοι»” θα θέλαμε να παρατηρήσουμε τα εξής:

Η απάντηση του συναδέλφου Π.Τ. στηρίζεται στο «αξίωμα» ότι μαθήματα χάνονται μόνο στις αργίες. Έτσι απλά. Να μην έχει ακούσει καν για την ύπαρξη συνδικαλιστικής δράσης στα πανεπιστήμια (φοιτητών, καθηγητών, εργαζομένων) και τις μορφές που αυτή παίρνει δεν είναι πολύ πιθανό, οπότε το πιθανότερο είναι να αποφάσισε να εγκαινιάσει μια νέα στάση. Ας επιστρέψουμε, πάλι, στο γεγονός. Η τρίωρη αποχή που αποφάσισε ο φοιτητικός σύλλογος για τη συμμετοχή στις εκδηλώσεις μνήμης για τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου δεν γίνεται αποδεκτή από τον κοσμήτορα της ΣΗΜΜΥ και οργανώνει «δημοψήφισμα» με επιλογές: την τιμωρητική επέκταση του εξαμήνου «σε βάρος των επόμενων φάσεων του ακαδημαϊκού ημερολογίου» ή άλλες δύο επιλογές, και οι δύο ανοιχτή κλήση για ματαίωση της απόφασης του συλλόγου (συμμετοχή δια ζώσης ή διαδικτυακά (αχ, αυτοί οι κρυφοί έρωτες) την ώρα των κινητοποιήσεων). Ή οτιδήποτε από τα παραπάνω. Έξω από γεγονός ότι η ίδια η διοργάνωση του «δημοψήφισματος» από τον κοσμήτορα παραβιάζει κάθε έννοια συνδικαλιστικής ανεξαρτησίας των φοιτητών, δύσκολα μπορούμε να αποφύγουμε τον πειρασμό να σχολιάσουμε την κραυγαλέα μεροληπτικότητα των επιλογών. Σε επιστημονική δημοσίευση ένα τέτοιο ερωτηματολόγιο θα είχε απορριφθεί αυτοστιγμεί και παραχρήμα - στην ακαδημαϊκή πραγματικότητα αποτελεί πρόκληση.

Ας ξεκινήσουμε από κάποια θέματα αρχής. Ο κοσμήτορας της Σχολής, κάθε κοσμήτορας Σχολής, είναι εκτελεστικό όργανο της Γενικής Συνέλευσής της. Η ενέργεια αυτή συζητήθηκε στη Γ.Σ. και αποφάσισε σχετικά η Σχολή; Μπορεί, οποιοσδήποτε κοσμήτορας, να αναλαμβάνει «πρωτοβουλίες» που και θεσμικά δεν προβλέπονται και ανοίγουν νέα και αχρείαστα «εσωτερικά μέτωπα» και, κατά τη γνώμη μας, αμαυρώνουν την εικόνα μας σε ένα ζήτημα που ο λαός και ειδικά η νεολαία «θυμούνται» τραυματικά;

Κι ακόμη, ποια θα ήταν η θέση μας ως μέλη του ΣΔΕΠ (όπως είναι και ο συνάδελφος Π.Τ.), καθώς και των παρατάξεων που συμμετέχουν στον ΣΔΕΠ, στην ευθέως ανάλογη περίπτωση όπου ο Σύλλογος αποφάσισε απεργία (ή κάποια άλλη μορφή κινητοποίησης) και κάποιο θεσμικό πρόσωπο (ούτε καν συλλογικό όργανο) - όπως π.χ. Πρύτανης, Υπουργός, Υφυπουργός - αμφισβητούσε τη δημοκρατικότητα της απόφασης και απευθυνόταν με αντίστοιχο «δημοψήφισμα» στους συναδέλφους;

Ας συζητήσουμε και την υπόθεση η ενέργεια να έγινε από μια απλή σχολαστική επιμονή του «να μη χαθεί καμμιά ώρα μάθημα». Ο σχολαστικισμός δεν είναι αρετή και οι μηχανικοί είναι αυτοί «που λύνουν προβλήματα», όχι αυτοί που προσθέτουν κι άλλα στην τόσο φορτωμένη καμπούρα μας. Αλλά θα ήταν ίσως συζητήσιμος αν συνοδεύονταν από αντίστοιχες κινήσεις για όλα τα πραγματικά μείζονα προβλήματα που υπονομεύουν τις σπουδές: από την υποχρηματοδότηση

που καταργεί εργαστήρια έως την ισχύουσα διάταξη ότι ένα μέλος ΔΕΠ μπορεί να λείπει έως και 100(!) μέρες από τα μαθήματά του ετησίως για «ερευνητικούς σκοπούς». Αλλιώς, μάλλον «διυλίζουμε τον κώνωπα και καταπίνουμε την κάμηλο».

Η ενέργεια, είτε είναι έκφραση μιας εκτός τόπου και χρόνου «ετσιθελικής» εφαρμογής του «νόμος και τάξη» είτε ακολουθεί μια σειρά «θαρραλέων» κινήσεων ανοιχτής αντιφιοιτητικής - αντισυνδικαλιστικής στάσης που επίμονα προσπαθεί να κυριαρχήσει στο ΕΜΠ τα τελευταία χρόνια, είναι ενάντια στην ιστορική φυσιογνωμία του ΕΜΠ και, κυρίως, εναντίον αυτού που έχουμε ανάγκη: της ενότητας, της συσπείρωσης όλης της πολυτεχνειακής κοινότητας για την υπεράσπιση εαυτών και αλλήλων στις νέες καταιγίδες που έρχονται. Η προσχηματική πρόταση του «καθήκοντος» της υπεράσπισης της «νομιμότητας» για τη δικαιολόγηση απαράδεκτων ενεργειών φέρνει στο νου μια ακόμη ευαγγελική ρήση, μιας που ο συνάδελφος Π.Τ. μας έβαλε στο κλίμα: «Ουαί υμίν...».

11.12.2023